

நன்னிலை தெழுவு நுணரபுயல்

THINAPPUYAL

REGISTERED AS A NEWS PAPER AT THE DEP. of . N.A :- RBN/4/3/06

மலர்-01 Tel&Fax- 0242227558, Hot line: 0711850885 Email:thinappuyal2014@gmail.com, www.thinappuyalnews.com இதழ் -137

தேசியத் தலைவரின் சிந்தனையில்நுந்து
த.தே.கூட்டுறவுப் பிளக்சிசெல்கின்றதா?

நெந்தால் அச்சகம்

THENDRAL PRINTERS

154A, ஸ் ஜியங்கக், தேங்கவத்தை, வவுகியர்.

Tel: 0755147928

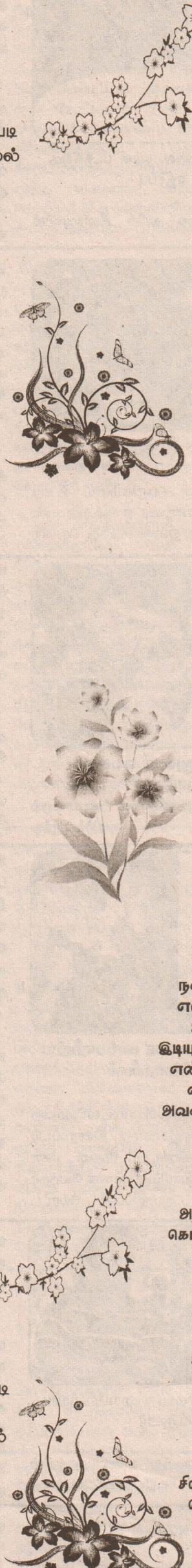
-நது தமிழ் பேசும் மக்களின் நூதயத்துடப்பு-

கவிதைப் புந்தா

புச்சன்டு

அழகான தூரிகைக்கிடையே
அவனின் நிறம் மாமாத குணம்
ரசிக்கிறது ஓவியமான ஓவியம்
அகையாமல் என்களையே வரைந்தபடி
அவனமாக ரசித்த ஓவியம் அழியாமல்
மாகலைப் பொழுதின் மயக்கத்தில்
விரைவாய் குதிரைபந்தயமாய்
ஒடிக்காண்டிருக்கும் ரயில்
பயணங்கள் கிடையே
என் நினைவுகளும்
பின்னோக்கி நகரும்
மருங்களைப்போல்
உதிர்ந்து விழும் கதிரவனின்
பொன் தாகக் கம்பிகள்
என்னிடமே மீண்டும் மீண்டும்
ஒளிர் அம்புகளை வீசிவிட்டு
மறைந்து நின்று ஏவுதலில்
என் கண்களை படபடக்கவிட்டு
அவனின் நினைவுகளின்
ஞாபகக் கீற்றுகளை
நினைவுப்படுத்தியே
தொடர் வீசில் குளிர் அம்புகள்
மழுத்துளிகளாக மாறி
ஆகமைக் கூடுபோல் வெட்டித்
நிலப்பரப்பில் எங்கும் பாய்ச்சியபடி
ஸ்ரமான நெஞ்சமதில்
அருவியுற்றாய் மனமெங்கும்
குளிர் இன்பம் பரவி
குமந்தயின் சிரிப்பாகிறது
சுகமான சுமையில்
அவன் மெளனங்கள்
நினைவுப் பாலைவன இற்றில்
எய்ணமெல்லாம் நிறைக்கிறது
அவனின் பார்க்கவும் குறவும்
தினம் தினம் கரைந்தபடி
அவனின் நினைவாக
என் சுவாசக் குடுவைக்குள்
கவிதைகளாய் அவனின்
உருவோடு உழைந்தபடி
என செவ்வாய் வழிமாறியில்
அவன் வெண்சோவிகளில் பற்கள்
நசிந்தும் உழன்றும்
அக்ப்பாமல் கூடிப்பாமல்
வெட்கத்தில் துவண்டுவிழும்
அவனுக்கான வார்த்தைகள்
ரயில் புகைபோல் மூச்சுவிட்டபா
பிரியமான வார்த்தை சலாங்கைய்
பிரியமுடியாமல்
கைணந்து நகர்கிறது
அவனின் வார்த்தைகள்
ரயில்பெட்டிக்குள்
காற்றை இழுத்தபடி
வண்ணங்கள் பூச்சுட்டலாம்
அவனின் கவிகாவியத்தில்
என் மனதின் வெற்று ஓவியத்தில்
பூச்சுடாமலே வானவில் வளைந்தபடி
அவன் நினைவுகளாய்
தொடர்கின்றன தொடர்வண்டிபோல்
எனது கவிதைக் காற்றில்
காலங்கள் ஒனி மாறலாம்
அவனின் நினைவுக் காற்றில்
இன்னும் தொடர்கிறது
நெஞ்றலாய் நவம்ந்தபடி...

ஷான்டுத்த தூரைக்காற்று
இலை உதிர்த்தலை
வெளிக்கை சென்றது...

விடாமல் பெய்தமழை
விடுமேறையில் கிடந்த
குடைகளுக்கு
தற்காலிக வேலை வழங்கி
இருந்தன
சொட்டும் துளிகள்
சுப்தம் எழுப்பி
குடைக்கம்பியின் ஓவ்வொரு
நூனியிலும் உரண்டு திரண்டு
கவிதையாய்
மன்னில் உதிர்ந்தன..
எனக்குத் தெரியும்
என்களைமட்டும்
நனையவிடாது காக்கும்
குடிவானம் இந்தக்
குடையென்று...
காற்றின் திசைக்கு ஏற்றபடி
மழைத்துளி சாயும் போது
குடையும் சாயும்...
காற்றோடு காற்றாக
சிறுகுவிரித்த குடைகள்
பறந்து விடத் துடித்தாலும்
அதன் வளைந்த வால்கள்
என் உள்ளங்கைக்குள்
சீக்கணமாய் சிறைப்பிழக்கப்
பட்டுள்ளன...
தரமம் தலைகாக்கிறதோ
இல்லையோ..
தப்பாமல் தலைகாக்கும்
ஓவ்வொரு மழையிலும்
கூடவே வரும் என் குடை...

நான் செத்துப்போய்
சீல ஆண்டுகளாகவீட்டன..

நடவடிக்கை உயர்ப்பிச்சை
தந்தவர் முகம்
நெனையில் வரவீல்லை...
தட்டுத்தமார்
உன் நராமத்தன் தெருவல்
யாஹா என்னைத்
தள்ளவிட்டிருந்தனர்...
வசமுள்ளை மன்னால்
வளைத்துக்கொண்டு
நட்டுவாக்கால்கள் நடமாடும்
தெருவல்...
பட்டாம் புச்சியாய் பறந்துவந்த
நழுந்தை என்காதோரம்
முத்தமட்ட சந்தம் கேட்டு
யருத்தன்...
ஊரை வெர்ச்சாடி
மயானத்தன் அமைத்
மன்றத்திட்டந்து...
ஒருப்பிச்சைக் காரணம்போல்
உன் வீடிடின்முன்
யாசகம் கேட்டென்...
தோகைவர்த்து வந்து
ஒரு ஒரு கிரகைப்
புரசெத்தாய்...
சிட்டா கனவு கலைந்து
போனது
மீண்டும் கட்டாயப்படுத்த
தூங்கினேன்
கனவன் முடிவு என்னவன்று
கடைவரைத் தெரியவீல்லை...!

பரியாடு ரெயிட்...!

என் கண்ணீர்ல்
கப்பல்வீட்டு வரையாகுற்றாள்!
அந்தக் கப்பலைப்போலவே...
நனைந்து பாரமாக்கு என் மனம்!
என் மனதன் மழைக்காலங்கள்...
அவன் நனைந்து பூர்க்கிண்றாள்!
இடியும் மன்னாலும் நனைந்த கார்லமதாய்,
என் வாழ்வும் வேதமாய் ஒடிப்போக்கு!
என்னைப் படுத்தும் காலங்கள்...
அவளைமட்டும் ஒன்றுமே செய்வதல்லை!
வரவுருக்கும் வசந்தத்தையும்...
வண்ணாத்தும் புச்சகளோடும்
நுத்துக் குலுங்கும் பூத்தகளோடும்
அவன் இருப்பாள்!
அந்தாலைப் பயத்துள்ளதன் போல...
தொடர்ச்சங்காருச்சமாய் நான் மறைந்து
போவேன்!
மீண்டும் ஒரு மழை வரும்...!
அந்த மழையிலும் அவன்
கப்பல்வீட்டுச் சீர்ப்பாள்!
சீர்க்கும் பொழுதல் தோன்றும்
அவனின் கண்ண மழிப்புக்கள்...
நான் அடங்கிப்பாவேன்!
சீரதுக்கும் சீட்டுக்குறுவியாய்
அவன் சீர்த்து வரையாட,
நான் கண்ண மழிப்புக்கள்...
நான் அடங்கிப்பாவேன்!
சீரதுக்கும் சீட்டுக்குறுவியாய்
அவன் சீர்த்து வரையாட,
நான் கண்ண மழிப்புக்கள்...
நமதுமதுவாய் நடந்து போகும்!!!

தொடர்வண்டியின்
ஒவ்வொரு பெட்டியாய் சென்று..
பார்க்கவும் கீழைப்படுத்த
தொண்டை கிழிய பாடுபவன்
தட்டில் விழுவது..
பிச்சையல்ல...
பரிக...

சுரண்டு வளைந்து
அவள் கண்ணம் தடவும்
ஈந்தல்...
தூக்கில் போகுகிறது
நூரத்தில் நின்று பார்க்கும்
என் உயிரை..!

தேவைதைகள் கீப்படித்தான்...

சிறுகினா உதிர்த்துவிட்டும்
வாளில் பறந்திட முடியுமென்று,
நீதானே சொல்லித் தந்தாய்
மரபினா உடைத்து விட்டு
புதுக் கவிதைகள் பிறக்குமென்று
உன்னழுகாலே மெல்லக் கொன்னாய்
உரவினா அழுத்த பின்னும்
நினைவுகள் விரியுமென்று
சொற்றீயால் சூட்டுச் சென்றாய்
கனவினா கலைத்திட்டும்
உயர்வுகள் திரியுமென்று
காதற் தூக்கத்தில்
என்களைக் கொன்றாய்...

சுப்ரமணி

உன்கள் மறக்க நினைத்தால்!!!
என்களையே மறக்கவைக்கிறது உன்
நினைவுகள்..!!!

